

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. jula 2016. godine
Br. ref.:RK965/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI144/15

Podnosilac

Ismet Shabanaj

**Ocena ustavnosti odluke AC -II-12- 0084 Žalbenog veća Posebne komore
Vrhovnog suda Kosova od 1. oktobra 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Ismet Shabanaj (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa g. Qerim Ferizi, advokat iz Dečana.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku AC -II-12- 0084 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS) od 1. oktobra 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke AC-II-12-0084 Žalbenog veća PKVS od 1. oktobra 2015. godine.
4. Podnosilac zahteva tvrdi povredu člana 24. [Jednakost pred zakonom], člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i člana 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), i članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 8. decembra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 22. januara 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi (sudije).
8. Dana 18. februara 2016. godine, Sud je obavestio zastupnika podnosioca o registraciji zahteva i tražio da podnese eksplicitno punomoćje za zastupanje pred Sudom. Istog dana, kopija zahteva je poslata Posebnoj komori Vrhovnog suda.
9. Dana 20. maja 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Podnosilac zahteva je unuk i naslednik imovine ostavioca D.SH.
11. Dana 19. juna 2003. godine, D.SH. je opunomoćio podnosioca zahteva da ga zastupa u sudskom postupku u slučaju C. br. 18/01 pred Opštinskim sudom u Dečanima u vezi sa potvrđivanjem vlasništva. Podnosilac zahteva je bio opunomoćen da zastupa D.SH. pred sudskim i upravnim organima na Kosovu.
12. D.SH. je preminuo 10. oktobra 2003. godine, a 11. juna 2007. godine, Opštinski sud u Dečanima je u ostavinskom postupku proglasio podnosioca zahteva naslednikom imovine D.SH.

13. U međuvremenu su usledili sudski postupci i suđenja počevši od 2005. godine do 2010. godine pred PKVS i Opštinskim sudom u Dečanima u vezi sa tužbom za potvrđivanje vlasništva, koju je podneo zastupnik pokojnog D.SH., nad katastarskim parcelama br. 894 i 895 u katastarskoj zoni u Dečanima. Tužene strane su bile DP „Ramiz Sadiku“- Jedinica u Dečanima, Kosovska agencija za privatizaciju i Opština Dečani.
14. Dana 2. februara 2010. godine, Opštinski sud u Dečanima je presudom C. br. 287/2008 usvojio tužbu D.SH. kao osnovanu i potvrdio da je D.SH. vlasnik katastarske parcele br. 895 i obavezao DP „Ramiz Sadiku“- Jedinicu u Dečanima, Kosovsku agenciju za privatizaciju i Opštinu Dečani da predaju navedenu imovinu radi registrovanja iste na ime D.SH.
15. Dana 6. aprila 2010. godine, Kosovska agencija za privatizaciju je izjavila žalbu Posebnoj komori, tvrdeći povredu zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja.
16. Podnosilac zahteva je, kao naslednik imovine D.SH. i zainteresovana strana, takođe izjavio žalbu u postupku pred Posebnom komorom.
17. Dana 29. maja 2015. godine, Posebna komora je naložila (nalog AC-II-12-0084) podnosiocu zahteva da podnese: (i) punomoćje za zastupanje u postupku pred Posebnom komorom i (ii) odluku o promeni prezimena.
18. Dana 25. juna 2015. godine, registar Posebne komore je primio punomoćje za zastupanje za navedeni slučaj, dato od strane podnosioca zahteva za njegovog advokata, podnesak iz zvaničnog registra za promenu prezimena i umrlicu D.SH. od 5. oktobra 2003. godine.
19. Dana 26. juna 2015. godine, Posebna komora je izdala novi nalog, tražeći od podnosioca zahteva da dostavi punomoćje, dato od strane tužioca D.SH. Posebna komora je navela da punomoćje koje je podneo podnosilac zahteva 25. juna 2015. godine nije dato od strane tužioca i dodao da, ako podnosilac zahteva ne podnese traženi dokaz u roku od petnaest (15) dana, Posebna komora će odbiti žalbu, kao neosnovanu.
20. U međuvremenu, podnosilac zahteva je podneo punomoćje, koje mu je dao D.SH. u vezi sa slučajem C. br. 18/01, umrlicu tužioca D.SH. i odluku o nasledstvu.
21. Dana 1. oktobra 2015. godine, Žalbeno veće PKVS je odlukom AC-II-12-0084 utvrdilo sledeće:

“1) Žalba je osnovana, 2) Ukida se presuda Opštinskog suda u Dečanu C. br. 287/08 od 02.02.2010, 3) Tužba se odbacuje kao neprihvatljiva, 4) Ne određuju se sudski troškovi u žalbenom postupku.”
22. Da li je Žalbeno veće PKVS održalo usmenu raspravu, relevantni deo odluke glasi:

“Na osnovu člana 64.1 Priloga Zakona Republike Kosovo br. 04/L-033 o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (Prilog), Žalbeno veće je odlučilo da se odrekne usmenog dela postupka.”

23. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi prava da bude saslušan, relevantni deo odluke Žalbenog veća PKVS glasi:

„Na osnovu ovih razloga, Žalbeno veće ne može prihvatiti nijedno od punomoćja kao ispravna, zbog toga što tužba dostavljena PKVS-u ne ispunjava uslove prihvatljivosti, nedostaje potpisivanje tužbe od strane tužilaca i nedostaje punomoćje dato advokatu koji je potpisao tužbu. Dopuna tužbe nije urađena shodno nalogu izdatom od strane Žalbenog veća...odluke Žalbenog veća PKVS o prihvatljivosti zahteva ne poriču pravo tužiocu da podnese novi zahtev u skladu sa uslovom prihvatljivosti propisan zakonom“.

24. Što se tiče valjanosti odluke (C. br. 287/08 od 02.02.2010. godine) Opštinskog suda u Dečanima, relevantni deo odluke glasi:

“Žalbeno rešenje Opštinskog suda u Dečanu C.br. 287/2008 nije tačno u rezultatu i u pravnom obrazloženju stoga treba da se poništi. Tužba podneta PKVS-u dana 08.11.2005. godine je potpisana od advokata Pashë Kuqi. U spisima predmeta se nalazi jedno punomoćje dato za njega od strane tužioca za Opštinski sud u Peći za predmet 845/95 iz 1997. godine. Nakon naloga izdatog od suda za podnošenje punomoćja datog od strane tužioca, unuk tužioca Ismet Ali Shabanaj je podneo jedno punomoćje za zastupanje dato od njega za predmet C.br. 18/01 za Opštinski sud u Dečanu dok je 10. juna 2015. godine on podneo i rešenje o razmatranju nasledstva kao i izvod umrlih tužioca. Iz izvoda umrlih proizilazi da je tužilac preminuo 05.08.2003. godine.”

25. Što se tiče valjanosti dokumenata, podnetih od strane podnosioca zahteva, relevantni deo odluke glasi:

“Oba punomoćje su namenjena za druge predmete u različitim sudovima i ne važe za PKVS. Dok punomoćje dato od tužioca Ismet Ali Shabanaj je primerak i datira iz 2003. godine. U ovim objašnjenim okolnostima Žalbeno veće ocenjuje da nije postojala ispravna tužba potpisana od strane tužioca. Podneta punomoćja nisu u skladu sa članom 25 Administrativnog naređenja br. 2008/6 (AN) niti sa Zakonom o PKVS br. 04/L-033. Po ovom članu „Original svakog podneska treba da bude potpisan od stranke ili advokata stranke, ukoliko stranka ima pravnog zastupnika.....” Prema članu 28.2 Administrativnog naređenja (AN) 2008/6 i Priloga Zakona o PKVS br. 04/L-033 (Prilog) tužba je prihvatljiva samo ako su: Podnesci podneti u skladu sa uslovima iz člana 25 ovog Administrativnog naređenja, odnosno Priloga. Članom 28.4 AN-a 2008/6 predviđeno je da ako tužilac ne podnese potpunu ili ispravljenu tužbu, koja ispunjava uslove predviđene gorenavedenim članom u roku koji je određen odlukom, sudsko veće će odbaciti tužbu po osnovu neprihvatljivosti. Na osnovu ovih razloga, Žalbeno veće ne može prihvatiti

nijedno od punomoćja kao ispravna, zbog toga što tužba dostavljena PKVS-u ne ispunjava uslove prihvatljivosti, nedostaje potpisivanje tužbe od strane tužilaca i nedostaje punomoćje dato advokatu koji je potpisao tužbu. Dopuna tužbe nije urađena shodno nalogu izdatom od strane Žalbenog veća.”

Relevantni zakon

Zakon br. 04/LO33 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju

Član 64 Usmeni žalbeni postupak

Žalbeno veće, na svoju inicijativu ili po dobijanju pismenog zahteva stranke, odlučuje o tome da li da održi jedno ili više usmenih rasprava povodom odnosne žalbe. Žalbeno veće uzima u obzir bilo koji zahtev za održavanje usmenog postupka koji je podnet od strane jedne od stranaka i koji predočava razloge za zahtevanje usmenih postupaka. Dati zahtev mora se podneti pre zaključivanja pismenih žalbenih postupaka.

ADMINISTRATIVNO NAREĐENJE UNMIK-a BR. 2008/6

KOJE MENJA I DOPUNJUJE ADMINISTRATIVNO NAREĐENJE UNMIK 2006/17 ZA SPROVOĐENJE UREDBE UNMIK BR. 2002/13 O OSNIVANJU SPECIJALNE KOMORE VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA U VEZI SA KOSOVSKOM POVERENIČKOM AGENCIJOM

Član 25 Dostavljanje podnesaka

Original svakog podneska mora da potpiše stranka ili njen advokat, ako stranka ima pravnog zastupnika. Original, sa svim priložima koji se u njemu pominju, mora da bude podnet pisarnici zajedno sa četiri kopije za Specijalnu komoru i po jednom kopijom za svaku stranku u postupku. Kopije overava stranka koja ih podnosi. Beležnik može da odbije da prihvati podneske koji ne ispunjavaju uslove iz ovog člana.

Navodi podnosioca

26. Podnosilac zahteva tvrdi povredu člana 24. [Jednakost pred zakonom], člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i člana 46. [Zaštita imovine] Ustava.
27. Podnosilac zahteva tvrdi da je pravni naslednik imovine D.SH. Podnosilac zahteva ovom prilikom predlaže kao dokaz odluku o nasledstvu Opštinskog suda u Dečanima od 11. juna 2007. godine.
28. Što se tiče nastavka ovog građanskog predmeta, podnosilac zahteva tvrdi: “U cilju nastavka ovog parničnog postupka, Ismet (Ali) Shabanaj, kao

univerzalni naslednik imovine, je opunomoćio Qerima Ferizija, advokat iz Dečana, da preduzme sve proceduralne mere u vezi sa tužiocem u slučaju AC-II-12-0084. Dokaz: punomoćje od 18.06.2015. godine, LRP br. 1926/2015 overeno.”

29. Što se tiče valjanosti dokumenata podnetih od strane podnosioca zahteva pred Žalbenim većem PKVS, podnosilac tvrdi: “Pošto je Posebna komora Vrhovnog suda Kosova u osporenoj odluci navela da u vezi sa njegovom tvrdnjom nema punomoćja od strane tužioca da podnese tužbu, to može da se proveriti, jer u spisima predmeta postoji punomoćje DATO od strane DSH svom unuku Ismetu (Ali) Shabanaju, gde se, inter alia, navodi: opunomoćeni u moje ime i na moj račun da može da me zastupa u slučaju br. C br. 18/'01 pred Opštinskim sudom u Dečanima radi potvrđivanja vlasništva sve dok se ova stvar ne završi. Takođe, opunomoćeni može zastupati tužioca, čak i nakon eventualne smrti (post mortum).”
30. Što se tiče prava na pravično i nepristrasno suđenje, podnosilac zahteva tvrdi: “Na osnovu sudske prakse, lice opunomoćeno od strane tužioca je trebalo da se pozove na usmenu raspravu pred tim sudom od 22. septembra 2015. godine, kako bi se utvrdili argumenti i dokazi tokom rasprave, jer bez prisustvovanja na raspravi, nije mogao da iscrpi svoje pravo na pravično i nepristrasno suđenje i sledstveno, odluka C-III-13-0482 je doneta na štetu tužioca.”
31. Konačno, podnosilac zahteva traži od Suda da:
- “USVOJI zahtev za zaštitu ustavnosti, koji je podneo opunomoćeni Ismet (Ali) Shabanaj iz Dečana, tako da se PONIŠTI odluka Posebne komore Vrhovnog suda Kosova u Prištini AC-II-12-0084 od 01.10.2015. godine, i*
- POTVRDI presudu Opštinskog suda u Dečanima C. br. 287/2008 od 02.02.2010. godine.”*

Prihvatljivost

32. Sud prvo ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
33. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:
- “Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
34. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”*
35. Sud, dalje, uzima u obzir pravilo 36 (2) d) Poslovnika, koje propisuje:

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

...

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

36. Sud primećuje da se u ovom slučaju srž zahteva podnosioca odnosi na pogrešnu ocenu dokumenata od strane Žalbenog veća PKVS podnetih od strane podnosioca zahteva, koja pokazuju da je pravni naslednik i naslednik D.SH. i da je njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje povređeno, jer njegov zastupnik nije pozvan na usmenu raspravu održanu pred Žalbenim većem PKVS.
37. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava, Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS, u skladu sa primenjivim zakonom, odlučilo da ne održi usmeni deo postupka. Pored toga, Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS odbacilo zahtev podnosioca zbog proceduralnih razloga, navodeći da on nije sprečen da pred njim podnese novi zahtev u skladu sa uslovnima prihvatljivosti.
38. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva koja se odnosi na valjanost dokumenata koje je on izneo pred Žalbenim većem PKVS, Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS naložilo podnosiocu zahteva da dopuni svoju tužbu u skladu sa zakonskim uslovima, što on nije uradio. Štaviše, o ovoj tački, Sud primećuje da je Žalbeno veće PKVS objasnilo da su dokumenta podneta od strane podnosioca zahteva bila u vezi sa drugim slučajevima i drugim sudovima i stoga, ne važe za postupak pred PKVS i pored toga to su kopije, a ne originali kao što je propisano zakonom.
39. Sud smatra da podnosilac zahteva ne može tvrditi da nije imao koristi od akuzatornog postupka ili da nije izneo argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj slučaj. U tom smislu, Sud u skladu sa principom supsidijarnosti, ne može da zameni svoju odluku sa odlukom Žalbenog veća PKVS i da ponovo oceni pitanja činjenica i zakona koja su već presuđena od strane Žalbenog veća PKVS.
40. Treba imati na umu da, budući da je ovo vrlo čest izvor nesporazuma među podnosiocima predstavki, „pravičnost“ prema članu 31 nije „substancijalna“ pravičnost (taj pojam je jednim delom pravni, jednim delom etički i može ga primeniti samo sudeći sudija), već je to „procesna“ pravičnost. U praktičnom smislu to se svodi na akuzatorni postupak u kome se mogu čuti podnesci stranaka i u kome su stranke pred sudom ravnopravne (vidi: slučaj *Star Cate - Epilekta Gevmata i drugi protiv Grčke*, zahtev br. 54111/07, ESLJP, odluka od 6. jula 2010. godine).
41. U tom smislu, Sud ponavlja da podnosilac zahteva samo navodi odredbe Ustava, dok ne potkrepljuje kako su te ustavne norme povređene na njegovu štetu, kao što je propisano članom 48. Zakona.

42. Sud naglašava da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
43. U stvari, uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, st. 28, Evropski sud na ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
44. Ustavni sud podseća da nije sud za utvrđivanje činjenica i na taj način, pravično i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja je u punoj nadležnosti redovnih sudova. Uloga Ustavnog suda je da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumenatima i ne može, dakle, da deluje kao „sud četvrtog stepena“ (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLJP, presuda od 16. septembra 1996. godine, st. 65, vidi, takođe: *mutatis mutandis* slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
45. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja ne može da mu posluži kao pravo da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi članova 24, 31 i 46 Ustava (vidi, na primer: slučaj br. KI125/11, *Shaban Gojnovci*, rešenje o neprihvatljivosti od 28. maja 2012. godine, stav 28).
46. U ovim okolnostima, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio tvrdnje o povredi osnovnih ljudskih prava garantovanih Ustavom. Činjenice slučaja ne otkrivaju da je Žalbeno veće PKVS postupalo u suprotnosti sa proceduralnim zaštitnim merama utvrđenim Ustavom.
47. Shodno tome, zahtev je na ustavnim osnovama očigledno neosnovan i mora se proglasiti neprihvatljivim kao što je utvrđeno članom 113.7 Ustava, propisano članom 48. Zakona i dalje precizirano u pravilu 36 (2) d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (2) d) Poslovnika, 20. maja 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

